

13. En Kvinde vedbliver efter indgaaet Egtfæst at hæfte med sin særlige Eiendom, og saavidt denne tilstrækker, for al inden Egtfæstet stiftet Gjæld, alle inden Egtfæstet indgaaede Kontrakter og begaaede stadegjørende Handlinger (wrongs), og skal derunder indbefattes alle Summer, for hvis Betaling hun maatte være ansvarlig som Deltager i et Aktieselskab, enten før eller efter, at hun er bleven optagen paa Deltagerens Liste, ifølge Aktieselskabets Vedtægter; og hun kan sagsøges for enhver saadan Gjæld og for enhver Forpligtelse til Skadeserstatning eller paa anden Maade ifølge en saadan Kontrakt eller paa Grund af en saadan af hende begaaet stadegjørende Handling, og alle Summer, hun i denne Henseende retlig tilpligtes at betale, samt alle Omkostninger i denne Henseende skal udredes af hendes Særeie. Med Hensyn til Forholdet mellem hende og hendes Mand, gjælder som Regel, at hendes Særeie, med mindre der er Kontrakt imellem dem i modsat Retning, anses fortrinnsvis at hæfte for alle saadanne Gjældsposter, Kontrakter eller stadegjørende Handlinger, samt for alle Omkostninger og Skadeserstatninger, som maatte blive idømte i Anledning deraf; dog skal Intet i denne Lov forøge eller formindste den Ansvarlighed, en Kvinde, der er bleven gift inden denne Lovs Strafftræden, har for saadan Gjæld, Kontrakt eller stadegjørende Handling, som ovenfor omtalt, undtagen forsaavidt angaar Særeie, hvortil hun maatte blive berettiget i Kraft af denne Lov, og til hvis særlige Brug hun ikke vilde have været berettiget ifølge de herved ophævede Love eller paa anden Maade, dersom denne Lov ei var bleven vedtagen.

14. En Mand skal være ansvarlig for sin Hustrus inden Egtfæstet stiftede Gjæld, indgaaede Kontrakter eller begaaede stadegjørende Handlinger, derunder alle Forpligtelser, hun maatte være underkastet ifølge Lovene om Aktieselskaber, som ovenfor nævnt. Ansvarret kan gjøres gjældende mod al Eiendom, af hvad Navn nævnes kan, hans Hustru tilhørende, som han maatte have erhvervet, eller hvortil han maatte have faaet retlig Adkomst fra eller ved sin Hustru, efter Fradrag af alle af ham gjorte Udlæg og af alle Pengebeløb, hvorover i god Tro Dom er affagt imod ham i Sager angaaende saadanne Gjældsposter, Kontrakter eller stadegjørende Handlinger, for eller med Hensyn til hvilke hans Hustru var ansvarlig inden Egtfæstet, som ovenfor nævnt; men han skal ikke være ansvarlig for samme hderligere eller paa anden Maade. Enhver Domstol, ved hvilken en Mand sagsøges for nogen

saadan Gjæld, skal være berettiget til at foretage Underjøgelse eller hvilke andre retlige Skridt, den maatte finde tjenlige, for at tilvejebringe Oplysning om Bestaffenheden, Beløbet eller Værdien af saadan Eiendom, dog skal Intet i denne Lov forøge eller formindste den Ansvarlighed, nogen Mand, der er bleven gift inden denne Lovs Strafftræden, har for eller med Hensyn til nogen saadan Gjæld eller anden Forpligtelse af Hustruen, som ovenfor nævnt.

15. Mand og Hustru kunne under Et sagsøges med Hensyn til saadan Gjæld eller anden Forpligtelse, som ovenfor omtalt, (hvad enten paa Grund af Kontrakt eller stadegjørende Handling), som Hustruen har paadraget sig inden Egtfæstet, hvis Sagsøgeren ønsker at gjøre sit Retstrav, helt eller delvis, gjældende imod dem begge. Dersom det under et saadant Søgemaal eller under en hver Sag, der for saadan Gjæld eller Forpligtelse er anlagt imod Manden alene, ikke findes, at Manden er ansvarlig for nogen Eiendom af hans Hustru, som er saaledes erhvervet af ham, eller hvortil han er bleven saaledes berettiget, som ovennævnt, skal der tilkjendes ham Erstatning for Sagens Omkostninger, hvad end Udsaldet maatte blive af et Søgemaal imod Hustruen, i Fald hun indstævnes sammen med Manden; men dersom det under en saadan Rettergang imod Mand og Hustru under Et viser sig, at Manden er ansvarlig for den Gjæld og Skadeserstatning, som idømmes, eller for nogen Del deraf, skal Dommen med Hensyn til hele det Beløb, for hvilket Manden er ansvarlig, være Dom paa en Gang imod Manden personlig og imod Hustruen for hendes Særeie; og hvad angaar den Rest, som maatte blive tilbage af saadan Gjæld eller Skadeserstatning, skal Dommen være en særskilt Dom imod Hustruen med Hensyn til hendes Særeie alene.

16. Den Hustru, som med Hensyn til nogen Eiendom, hendes Mand tilhørende, begaar nogen Handling, der, hvis den var begaaet af Manden med Hensyn til Hustruens Eiendom, vilde bringe ham under kriminel Tiltale fra hendes Side i Medfør af denne Lov, skal i lige Maade være underkastet kriminel Tiltale fra hans Side.

17. I enhver Retstvift mellem Mand og Hustru om Adkomst til eller Besiddelse af Eiendom kan hver af Parterne eller enhver saadan Bant, Korporation, privat eller offentligt Selskab, som ovenfor er nævnt, i hvis Bøger Kapitaler, Fonds eller Aktier, tilhørende en af Parterne, ere indestaende, henvende sig med Stævning eller paa anden Maade ad Jummeriff Dei til en eller anden Dommer i Englands eller Irlands høie Dom-